



הזקוקה יחידת המילואים לאומנת?

של הדרכה, אך מגע רב לי אתם במישור המנהלתי. ומוכרח אני לאמר, שבשטח זה רמתם, מאה אחוז. אמנם, למען האמת, הרי עוד לפני שנים מספר סברנו אף־אנו שבעניני מנהלה אין לסמוך על אנשי־מילואים בלבד, ויש לתמוך בהם ע"י אפס־נאים, מחסנאים, פקידים ושאר ממלאי־תפקידים סדירים. אך במהרה נוכחנו שאין דבר זה בגדר הכרח, יען כי מספר לא־מבוטל של מילואיסטים עוסק בחיים האזרחיים (ב.11 חודשי החופשה משירות־צבאי) בתפקידים מנהלתיים אשר אינם נופלים בהיקפם מאלה שהם נדרשים למלא בצבא. יתר על כן, התברר עוד דבר חשוב אחד: שכל עוד פעלו הסדירים — לא ראו את עצמם אנשי־המילואים כאחראים לנעשה בשטח זה, וסמכו אך ורק על המומחים הסדירים. דבר זה, כמובן, לא פיתח בהם את תחושת האחריות הדרושה ואת הרגשת השותפות לענין הגדול של הצבא. מסק־נתנו בשטח זה היתה: — תנו ליחידות־המילואים לשאת את עצמן מהבהינה המנהלתית. החלטה זו אינה יכולה להיות מכנית, והיא מחייבת מתן הכשרה מתאימה לבעלי התפקידים השונים — הן על־ידי קורסים מיוחדים והן על־ידי השתל־מויות — וכן תדרוך והכוונה על־ידי בעלי־מקצוע, ועדכון שוטף של כל ממלאי־תפקידים אלה בכל

לעמוס השלום והברכה!

לפני ימים מספר הייתי עד לשיחה על אופיין וכושרן של יחידות־המילואים. מיד נזכרתי בך, כמי שליווה את חיל־המילואים, מראשית הקמתו, כמפקד ביחידה קרבית. אכן, כותב אני מכתב זה אליך כאל מומחה בעניני מילואים. אם כי תוך־כדי מילוי תפקידי יש לי מגע לא־מועט עם אנשי מילואים, ובקי אני במידה לא־מבוטלת בבעיות הארגוניות המיוחדות לפלג־צה"ל זה, הרי בסוגיה הנדונה דרושות לי חות־ידעת והכרעה של מי שהגו איש־מילואים עצמו.

והנה רקע השיחה ותוכנה: —

נפגשנו, מספר קצינים בשרות סדיר, בביתו של חבר אחד; וכפי שנהוג בדרך־כלל בציבור אנשים בעלי עיסוק דומה, התגלגלה השיחה במהרה מ־"דא־והא" אל נושאים "פרופסיונליים" (במקרה זה אינני מתכוון ל"השמצת" אישים ומוסדות, אם כי גם מעיסוק "חביב" זה לא התנורנו כליל, כמובן). והנה, שח אחד הקצינים, המפקד על יחידה קרבית סדירה: — "בסדרת־האימונים האחרונה של יחידתי התאמנו בקרבת יחידת־מילואים שנמצאה בשרות פעיל. הרושם שלי הוא שבמילואים רמת ההדרכה אינה, על הגובה, דומני שמוטב היה לו היו מארגנים לכל יחידת־מילוי־איים צות־מדריכים סדיר, שיתלבש' על היחידה. את מפקדי־המילואים יעסיקו אותה־שעה באיזו השתלמות מועילה — ואילו האימון שיינתן ליחידותיהם על־ידי אנשי צות־ההדרכה הסדיר יקבע ביחידות אלו רמות־הישג גבוהות ומספקות יותר. הדרכתן תשוכלל ואימונן ישתפר. אין לי, כמובן, כל טענות אל מפקדי המילואים, אך פשוט אין לדרוש מהם כושר־ההדרכה כפי שאנו דורשים מהסדירים".

כאן התערב בשיחה קצין אחר, המכהן כקצין־מטה במפקדת עוצבה־מרחבית, ואמר: — "שמע, אין לי אמנם כל נסיון עם חילי־מילואים בשטח

הנוגע לחידושים ולנוהלים המשתנים. ואמנם, מאז נהגנו כך — עובדת, מכונת' המילואים בשטח זה עבודה חלקה וללא תקלות.

— ובכן, מדוע אינך חושב שאותו דבר ממש אפשרי גם בשטח האימונים וההדרכה? פנה אל הפותח בשיחה קצין שלישי, שעל אף היותו בשירות-קבע מפקד הנו על יחידת-מילואים.

— "ראה", השיב הלו, "אנו צבא דינמי, ואנו מתפתחים בקצב מהיר-ביותר. תדיר מוכנסים לשימוש כלי-נשק חדשים, שיטות-הלחימה ואמצעי-הלחימה משתכללים לבקרים. כיצד תדרוש מאנשי מילואים שיהיו מסוגלים ללוות התפתחות זו גם בשטח ההדרכה? דינו באם קולטים הם את כל החידושים שאנו ממטירים עליהם לשימושם — הם — ואל נדרוש מהם שיהיו גם מסוגלים, למי כור סחורה זו' לחבריהם".

— "טעות בידך", הפסיקו המפקד על יחידת-מילואים, "טעות גסה. המשל שהמשיל לנו קודם-לכן ידידנו האפסנטור' משטח המנהלה — כוחו יפה בהחלט גם לענין זה בו אנו דנים. ויפה שהוא אמר כי יש קודם-כל צורך במתן הכשרה מתאימה בקורסים ובהשתלמויות, ובתדרוך והכנה לקראת ביצוע התפקידים. מכריז אני שגם בשטח ההדרכה, כמו במישור מנהלתי, חייב חילי-המילואים לשאת את עצמו. אך אינני גורס שיש לבצע זאת בדרך הטלת אדם, שלא למד לשחות, לתוך בריכה עמוקה — שמא בכל זאת יצליח להחזיק ראשו מעל פני-המים, ולא יטבע. נשכיר קודם-

לכן כל איש מילואים לתפקידו בקורס המתאים. וקורסים אלה הלא קיימים במידה מספקת במערכת-ההדרכה הצבאית. אינני מבטל אף את צוות-המדריכים הסדיר, שדרשת בראשית דברך להקימו. אדרבה, אני רוצה בו. אך מיעד אני לו תפקידים אחרים, ולא את אלה שהוצעו על ידך. יהוה הוא את הצבת-הראשונה. בהיותו מצויד בידע הדרוש, ומעודכן בכל השכלולים והחידושים, יוטל עליו להכין את מפקדי-המילואים להדרכת יחידותיהם — ולא לחזלפם בתפקיד זה. ברם, כפי שמסתבר מדברי, בעקבות הכנה זו ידריכו את פיקודיהם מפקדי-המילואים בעצמם — ורק הם. כך תוגבר, גם בשטח חשוב זה, תחושת האחריות והרגשת השותפות לענין הגדול ששמו צה"ל. וחשוב עוד יותר: — שרשרת הפיקוד נמצאת אזי שלמה ואינה נפגמת, ונשמר העיקרון שבתקופת רגיעה המפקד הוא המכשיר את פיקודיו לקרב. והאמן לי, קולגה' מהיחידה הסדירה: דבר זה הנו בר-ביצוע, והעמדת יחידות-המילואים ברשות עצמן, בכל שטחי הפעולה הצבאיים, תחזק את מערך המילואים וברכה רבה תהיה צפונה בה לטובת צה"ל כולו. חלילה לנו מלמנות אומנות ומטפלת ליחידת-המילואים".

ובכן, ידידי עמוס — מה דעתך אתה בשאלה זו? ומה דעת חבריך, מפקדי-המילואים? סקרן אני לשמוע, לאור נסיונך האישי הרב, מהי עמדתך בוויכוח זה. שמא תזכה אותי במכתב בנושא זה?

בברכה ובידידות

אורי

